

ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๕๗

เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาได้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ อธิบดีกรมปลัดจึงกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปลัดว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปลัดว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “ความผิด” หมายความว่า ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์หรือกฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้าหรือกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ผู้กระทำความผิด” หมายความว่า ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามระเบียบนี้

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ตามกฎหมาย พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ดังต่อไปนี้

(๑) รองอธิบดีกรมปลัดที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในทุกท้องที่ที่พระราชอำนาจ

(๒) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้อำนวยการสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดในเขตพื้นที่ของสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย ที่รับผิดชอบ

(๔) ปศุสัตว์จังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบปรับเฉพาะความผิดที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดที่รับผิดชอบ

ข้อ ๖ เมื่อปรากฏหลักฐานจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์หรือสัตวกรว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเรียกผู้กระทำความผิดมาทำการเปรียบเทียบปรับตามแบบ ปศ.๑ ท้ายระเบียบนี้ และให้แจ้งข้อหาในการกระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ และชี้แจงให้ผู้กระทำความผิดเข้าใจถึงความผิดที่เกิดขึ้นว่าเป็นคดีที่ทำการเปรียบเทียบปรับได้ ถ้ายอมรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ และเมื่อทำการเปรียบเทียบปรับแล้วคดีถึงที่สุด

ผู้กระทำความผิดที่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้บันทึกค่าไถ่การของผู้กระทำความผิดไว้ตามแบบ ปศ.๒ ท้ายระเบียบนี้

ผู้กระทำความผิดที่ไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้บันทึกค่าไถ่การไว้ตามแบบ ปศ.๓ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ ในการเปรียบเทียบปรับให้กำหนดค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดพึงชำระตามอัตราในบัญชีท้ายระเบียบนี้แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีบันทึกการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาที่ชำระค่าปรับแล้วลงในแบบ ปศ.๔ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ คดีที่ไม่อาจเปรียบเทียบปรับได้หรือไม่สมควรเปรียบเทียบปรับ ได้แก่คดีที่ผู้กระทำความผิดไม่มาให้เปรียบเทียบปรับภายในเวลาที่กำหนด หรือมาทำการเปรียบเทียบปรับแต่ไม่ยินยอมตามค่าเปรียบเทียบปรับ ให้ส่งเรื่องและตัวผู้ต้องหาไปให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ การรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินค่าปรับในการเปรียบเทียบปรับส่งคลัง

(๑) กรุงเทพมหานคร ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีออกใบนำส่งชำระเงินให้ผู้กระทำความผิดและให้เจ้าหน้าที่นำผู้กระทำความผิดไปชำระเงินที่กองคลัง กรมปศุสัตว์ และให้เจ้าหน้าที่คลังออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้กระทำความผิด ใบเสร็จรับเงินให้มีข้อความแสดงว่าเป็นใบเสร็จรับเงินค่าเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติอะไร คดีที่เท่าใด และบันทึกการเก็บเงินในท้ายแบบ ปศ.๔ ท้ายระเบียบนี้ เงินค่าปรับให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน รหัส ๘๐๔

